

передбачають обов'язкове стажування тривалістю декілька місяців у державних та місцевих органах влади [2].

Вища професійна школа державного управління поліції і права (Гюстров, Німеччина) - наступний заклад, що спеціалізується на забезпеченні підвищення кваліфікації державних службовців. Щодо Баварської школи BVS, то в ній підвищення кваліфікації здійснюється за такими напрямками: теорія і практика управління, робота з кадрами і розвиток організаційної структури органу державної влади, техніка роботи і бізнес-компетенція, управління фінансами, комунальні питання і право, консультаційна діяльність.

Важливим чинником успіху німецької освітньої системи і високої якості результатів є орієнтація на безперервність навчання чиновників.

Таким чином, система підготовка кадрів для державної служби Німеччини, хоча традиційно сформувалася в рамках англосаксонського підходу, давно завоювала власні сильні позиції на європейському освітньому просторі [3].

Література

1. Мельник І. М. Професійне навчання персоналу державної служби як складова державної кадрової політики / І. М. Мельник // Університетські наукові записки. – 2008. – №4 (28) – С. 388.
2. Лопушинський І. П. Публічна служба Німеччини: досвід для України / І. П. Лопушинський // Державна служба. – 2011. – С. 49-53.
3. Мельник А. Ф. Зарубіжний досвід підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців: проблеми імплементації в Україні / А. Ф. Мельник, Т. О. Кононенко // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2012. – Вип. 1 (12). – С. 149.

УДК 34.342

Пухтій Т. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ДЕЯКІ ФІНАНСОВО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЯ ДОХОДІВ, ОТРИМАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

Останнім часом у зв'язку з глобалізацією фінансових потоків з національного на міжнародний рівень перейшла боротьба із спробами легалізації капіталів, одержаних від злочинної діяльності - так званим «відмиванням» злочинних доходів.

Світові масштаби відмивання грошей оцінюються Міжнародним

валютним фондом в межах 2-5% світового ВВП, що складає близько одного трильйона доларів на рік. Це явище не тільки підтримує життєдіяльність злочинного світу, але й розкладає решту суспільства, оскільки значні фінансові ресурси дозволяють криміналу впливати на економічні й державні структури, проникати до них.

У Парижі було засновано Групу з розробки фінансових заходів протидії відмиванню грошей (Financial Action Task Force on Money Laundering - FATF). Сьогодні членство в цій організації мають 31 країна, 2 міжнародні організації, а також понад 20 спостерігачів: 5 регіональних органів FATF та понад 15 інших міжнародних організацій. Загроза запровадження санкцій FATF проти України сприяла активізації заходів органів державної влади щодо протидії відмиванню злочинних доходів [1, с. 58].

Важливі механізми протидії отриманню незаконних доходів містить Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг». На розвиток правової основи протидії відмиванню брудних грошей спрямована і стаття 64 Закону України «Про банки і банківську діяльність» стосовно ідентифікації банками осіб, які здійснюють значні сумнівні операції [2, ст. 64]. В Україні прийнято закони, спрямовані на боротьбу з відмиванням таких доходів, запроваджуються сучасні механізми відповідного контролю. У той же час існують численні перешкоди в ідентифікації клієнтів фінансових установ в окремих країнах і на територіях, передусім в офшорних центрах.

Боротьба з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, є вкрай необхідною з трьох основних причин. По-перше, такі заходи дають можливість виявляти злочини, спрямовані на отримання «брудних» коштів: корупція, наркобізнес, шахрайство, ухилення від сплати податків та інші форми організованої злочинності. По-друге, відмивання доходів сприяє розвитку міжнародної корупції, що підриває зусилля України, спрямовані на становлення демократичних політичних інститутів та стабільної національної економічної системи. По-третє, боротьба з цим економічним злочином допомагає захистити цілісність української фінансової системи від негативного впливу кримінального капіталу [3, с. 32].

Дослідження вчених та практиків показують, що в організації протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, мають місце ряд недоліків. Існують складнощі щодо правильної юридичної кваліфікації злочинів цього типу; немає широкої вітчизняної практики щодо виявлення і розслідування таких злочинів та притягнення до відповідальності за їх скоєння; відсутня ефективна стабільна система підготовки спеціалістів, які володіють технологіями розслідування злочинів, пов'язаних з легалізацією незаконних доходів, включаючи навички пошуку та ідентифікації грошей, розміщених в офшорних зонах; немає єдиного

науково обґрунтованого підходу до аналізу та оцінки обсягів незаконного обігу валютних коштів; бракує відкритої і доступної статистики злочинів з відмивання грошей, без чого дуже важко виробити адекватні заходи реагування. Проблемні питання щодо виявлення злочинів, пов'язаних з легалізацією грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом, їх розслідування потребує подальшого удосконалення законодавства.

З метою поліпшення ефективності функціонування системи запобігання та боротьби з відмиванням грошей в Україні потрібно використовувати при розробці законодавчих основ протидії легалізації незаконних доходів в Україні визнаних на міжнародному рівні норм і процедур; запровадити практику міжвідомчої розробки пропозицій щодо удосконалення чи зміни законодавчих або нормативних актів, які забезпечують боротьбу з відмиванням брудних грошей; створити єдиний державний інформаційно-аналітичний центр зі збирання та обробки даних про підозрілі фінансові операції; запобігати надходженню «брудних» грошей із-за кордону під виглядом великих інвестицій [1, с. 61].

Також доцільно використовувати дієві заходи боротьби з корупцією та організованою злочинністю в органах управління; поєднати зусилля правоохоронних і контролюючих органів у протидії відмиванню грошей; укласти угоди із провідними країнами, в яких регламентовано процедуру повернення коштів, здобутих незаконним шляхом і переказаних за кордон.

Усунення визначених вище недоліків стане запорукою успішної боротьби з «відмиванням» грошей, одержаних незаконним шляхом.

Література

1. Боголюбова Н. Проведення судово-економічних експертиз у справах, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) грошових коштів та майна, отриманих злочинним шляхом / Н. Боголюбова // Право України. – 2005. – № 8. – С. 63.
2. Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг: Закон України від 12.07.2001 р. № 2664-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 1. – Ст. 1.
3. Лисенко В. Легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом / В. Лисенко // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. – № 2 (44). – С. 62-70.